

**293 502 Little Wings of Wisdom (Bilgelik Kùçük Kanatları)**

TOTAL DURATION: 00:18:09

Time in	Time out	Transcription	Translation
00:00:15	00:01:42	<p>Tolga: Merhaba. Kültürel açıdan farklı topluluklardan insanların engelli olarak iyi yaşamaktan bahsettikleri Speak My Language programına hoş geldiniz. Ben Tolga Okay. Multicultural Communities Council of South Australia için çalışıyorum. Söyleşilerimizde kültürel açıdan farklı topluluklardan engelli insanların nerede olurlarsa olsunlar iyi yaşamak için kişisel becerilerini ve toplum kaynaklarından nasıl yararlandıklarını öğreniyoruz. Bu engelli kişiler ve diğerleri aracılığı ile erişilebilir yerler, aktiviteler ve ilgili fırsatlar hakkında bizimle paylaşabilecekleri gerçek hikayeleri, ipuçlarını ve fikirleri paylaşıyoruz. Bugünkü konuşum akademik eğitilmiş, profesyonel bir sanatçı olmasının yanı sıra okullarda özel eğitim asistanı olarak görev yapan Sevinç Özdoğan. Kendisi bizimle sanatın engelli çocuklara ulaşmada nasıl temel araçlardan biri olabileceğinden, sanat eğitimiyle iç içe geçmiş bir eğitim müfredatının daha kapsayıcı ve erişilebilir bir eğitim ortamı standartlarını gerçekleştirmeye nasıl yardımcı olduğundan bahsedecek. Hepimiz için birçok faydalı bilgiler içeren Küçük Bilge Kanatlar isimli söyleşiyi zevkle dinleyeceğiz. Hoş geldin Sevinç. İyi ki geldin.</p>	<p>Tolga: Hello. Welcome to Speak My Language, where people from culturally diverse communities talk about living well with a disability. I'm Tolga Okay. I work for the Multicultural Communities Council of South Australia. In our conversations, we learn how people with disabilities from culturally diverse communities use personal skills and community resources to live well wherever they are. Through these people with disabilities and others, we share real stories, tips and ideas they can share with us about accessible places, activities and related opportunities. Today's guest is Sevinc Ozdogan, who is an academically trained, professional artist as well as a special education assistant in schools. She will talk to us about how the arts can be one of the main tools in reaching children with disabilities and how an educational curriculum intertwined with arts education helps to realise the standards for a more inclusive and accessible educational environment. We will listen with pleasure to the interview titled Little Wise Wings, which contains a lot of useful information for all of us. Welcome, Sevinc. I'm glad you came.</p>
00:01:43	00:01:44	Sevinç: Teşekkürler.	Sevinc: Thank you.
00:01:47	00:01:55	Tolga: Hem sanatçı hem eğitimci bir Türk, Avustralyalı'sın. Biraz kendinden bahseder misin? Nerede doğdun? Ne zaman Avustralya'ya geldin?	Tolga: You are a Turkish Australian who is both an artist and an educator. Can you tell us a little bit about yourself? Where were you born? When did you come to Australia?
00:01:57	00:02:23	Sevinç: Tabii ki. Ben Malatya doğumluyum ama Ankara'da büyüdüm. Eşimle 1997 yılında evlendik ve yurt dışında yaşamayı hiç düşünmediğim halde önce Amerika'ya gittik eşimin master ve doktora eğitimi için ve sonra da 2008 yılında eşimin skilled visa hakkıyla Avustralya'ya geldik. Bir kızımız var ve şu an üniversitede psikoloji bölümünde okuyor.	Sevinc: Of course. I was born in Malatya but grew up in Ankara. My husband and I got married in 1997 and even though I never thought of living abroad, we first went to the USA for his master's and PhD studies and then to Australia in 2008 with his skilled visa. We have a daughter and she is currently studying psychology at university.
00:02:24	00:02:30	Tolga: Harika. Peki senin eğitimlerin neler? Türkiye'de ve Avustralya'da farklı alanlarda eğitimler aldın değil mi?	Tolga: Great. So what did you study? You studied in different fields in both Turkey and Australia, right?

00:02:31	00:03:21	<p>Sevinç: Evet, Türkiye'de Anadolu Üniversitesi İktisat Bölümü'nü bitirmiştım. Avustralya'ya geldiğimizde İngilizce çok iyi değildi ve aksanlarını anlamıyordum. TAFE'e başladım. Önce İngilizce kurslarını bitirdim. Sonra dizayn printing kurslarına devam ettim. 2016 yılında mezuniyet projesinden aldığım bir ödül ile Edith Cohen Üniversitesinin sanat bölümünden mezun oldum. Bachelor of Contemporary Arts. Aklımda hep sanat okulu vardı zaten. Daha sonra 2017 yılında Western Avustralya Üniversitesi'nin Master Öğretmenlik Bölümü'ne başvurduğum. Kabul aldım ve bu eğitime başladım ve şu an son bir sınavım kaldı, inşallah onu da geçerse liselerde ya da ilkokullarda sanat öğretmeni olarak işlere başvurabileceğim.</p>	<p>Sevinc: Yes, I graduated from Anadolu University, Department of Economics in Turkey. When we came to Australia, my English was not very good and I didn't understand their accents. I started TAFE. Firstly, I finished English courses. Then I continued design printing courses. In 2016, I graduated from the art department of Edith Cohen University with an award from the graduation project. Bachelor of Contemporary Arts. I always had art school in mind. Then, in 2017, I applied to the University of Western Australia's Master Teaching Program. I was accepted and started this study and now I have one last exam left. Hopefully if I pass, I will be able to apply for jobs as an art teacher in high schools or primary schools.</p>
00:03:22	00:03:36	<p>Tolga: Peki Sevinç, "Aklımda hep sanat vardı" dedin. Sanat eğitimi ilk gönüllü faaliyetlerinde engelli bireylere ulaşmak için kullandığından bahsetmiştin. Biraz bilgi verebilir misin? Nerede, kimlere bu servisleri verdin?</p>	<p>Tolga: Well Sevinc, you said, "I always had art in mind". You mentioned that you used your art education to reach out to disabled people in your first volunteer activities. Can you give some information? Where and to whom did you provide these services?</p>
00:03:37	00:06:09	<p>Sevinç: Evet, tabii ki öncelikle. Edith Cohen Üniversitesi'nde sanat eğitimi alırken gönüllü işler yaptım. İlki bir bakım evinde insanlara art aktiviteleri, art faaliyetleri düzenledim. Bu faaliyetler Community Center gibi özel olan bir evde veriliyordu sosyal hayattan kopmamaları için bu insanların. Bazılarının alzheimer rahatsızlığı vardı, kimisinin ileri derecede romatizmadan kaynaklanan belirtileri de vardı. İlk gün hazırlanıp gitmişim ama tahmin ettiğim gibi olmadı. Özel durumlarından dolayı kimi kalemi ya da pastel boyayı tutamıyordu. Biri de çok hastaydı ve kağıt kalem bile görmek istemiyordu. Sonraki aktiviteleri onların özel durumlarına göre planladım ve birkaç hafta sonra birçok güzel resimler ve kartpostallar yaptık. Bunlar daha sonra sergilendi ve birden fazla ödül almışlardı. İkincisi ise Dada organizasyonu var Perth'te. Verdiği sanat etkinliklerinde engelli çocuklara yardım ettim. Bu organizasyon bazı community center'ları kiralayarak çocuklara hafta sonları bu hizmeti veriyordu. Bir psikolog, speech terapistler ve bir de artistler birlikte çalışıyorlar ve her yaşta çocuklara</p>	<p>Sevinc: Yes, of course. First of all, I did volunteer work while studying art at Edith Cohen University. First one is the one I organised art activities for people in aged care. These activities were provided in a special house like the Community Center so that these people would not be cut off from social life. Some of them had Alzheimer's disease, others had symptoms of advanced rheumatism. I went prepared on the first day, but it was not what I expected. Some could not hold a pencil or a crayon because of their special conditions. One was very sick and didn't even want to see pen and paper. I planned the next activities according to their specific needs and after a few weeks we made many beautiful pictures and postcards. These were later exhibited and received multiple awards. The second is the Dada organisation in Perth. I helped disabled children at the art events it organised. This organisation used to rent some community centers and provide this service to children on weekends. A psychologist, speech therapists and artists worked together to create an environment for children of all ages to</p>

		<p>sanat faaliyetleri aracılığıyla sosyalleşmeleri için bir ortam yaratılıyordu. Bazı çocuklar yardım almadan çalışırken bazıları support worker'larıyla geliyordu çünkü onların ihtiyacı var desteğe. Bu özel çocuklarla çalışmam burada olmuştu ve bu tecrübenin ileride öğretmenlik okulunda okurken yapmak zorunda olduğum pratiklerin de çok faydasını gördüm. Bir diğeri de Lupus. Western Avustralya'da ofis elemanı olarak gönüllü çalıştım. Aylık support grup toplantıları düzenledim ve Question Answer konferanslarında aktif görev aldım. Ayrıca Lupus Awareness ayı içinde iki logo dizaynı yapmıştım. Lupus rahatsızlığı romatizma genel adı altında bir immün sistem rahatsızlığıdır ve Amerika'da disability olarak kabul ediliyor. Benim çalıştığım zamanda çok aktif olan lupus WA daha sonraki yıllarda daha büyük organizasyon olan arthritis osteoporosis WA kanatları altına girdi ve şimdi onlarla birlikte devam ediyorlar.</p>	<p>socialise through art activities. Some children were working without help while others were coming with support workers because they needed support. I worked with these special children here and this experience helped me a lot in the practice that I had to do in the future when I was studying in teaching school. Another one is Lupus. I volunteered as an office worker in Western Australia. I organised monthly support group meetings and took an active role in Question &amp; Answer conferences. I also designed two logos for Lupus Awareness month. Lupus is an immune system disorder under the general name of rheumatism and is recognised as a disability in the USA. The lupus WA, which was very active at the time I was working, came under the wing of the larger organisation, the Arthritis Osteoporosis WA, in later years and now they continue with them.</p>
00:06:11	00:06:19	<p>Tolga: Gerçekten çok etkileyici Sevinç. Peki şu an nerede çalışıyorsun? Biraz bilgi verebilir misin? Neler yapıyorsun şu an?</p>	<p>Tolga: It is really very impressive Sevinc. And where are you working right now? Can you give some information? What are you doing right now?</p>
00:06:19	00:07:26	<p>Sevinç: Evet tabi ki. Şu an. Western Avustralya'nın eğitim müdürlüğüne bağlı devlet okullarında özel eğitim asistanı olarak çalışıyorum. Bazı okulların özellikle lise seviyesindekilerin kendi yapılarının içinde eğitim destek bölümü de bulunuyor ve burada engelli en az öğrenciden engeli en ağır öğrenciye kadar eğitim veriliyor. Her öğrencinin kendi durumuna göre düzenlenmiş Individual Education planı yani kişiye özel eğitim planı her sömestr başında hazırlanır. Bu mainstream yani normal eğitim düzenine girmiş çocuklara da hazırlanır. Plan, öğrencinin akademik kabiliyetlerini geliştirmelerine yardım ettiği gibi, onların sosyal ve yeteneklerinin de gelişmesinde etkili olur. Ben de bu plan çerçevesinde öğretmenin hazırladığı ders programlarında ve faaliyetlerde öğretmenlere yardım ediyorum. Bazen gruplarla ya da sadece bir öğrenciyle de çalışabiliyorum.</p>	<p>Sevinc: Yes, of course. Right now, I am working as a special education assistant in public schools in Western Australia's Department of Education. Some schools, especially those at high school level, have an education support department within their own structures, where education is provided from the least disabled student to the most severely disabled student. At the beginning of each semester, an Individual Education Plan is prepared for each student, tailored to their individual situation. It is also prepared for children who have entered mainstream education. The plan helps students not only develop their academic abilities, but also their social skills and talents. Within the framework of this plan, I help the teachers with the timetables and activities prepared by the teacher. Sometimes I can work with groups or just one student.</p>
00:07:27	00:07:53	<p>Tolga: Evet, işte tam burada biz de Speak My Language'in key principle'larını seninle beraber</p>	<p>Tolga: Yes, this is the part where we can see the key principles of Speak My Language with you. Sevinc, how</p>

		görebileceğimiz kısma geldik. Sevinç, sanatçı kişiliğin ile eğitimci yanını nasıl harmanladın? Sanatın engelli insanlara ulaşmak için etken bir araç olduğunu nasıl fark ettin? Nasıl hayatlarında bir değişiklik oluyordu?	did you blend your artistic personality with your educator side? How did you realise that art is an effective tool to reach people with disabilities? What kind of changes happened in their lives?
00:07:55	00:08:31	Sevinç: Evet, engelli insanlar, hareket kabiliyetleri kısıtlı olduğu için ya da otizm gibi iletişim kurmakta zorlandıkları için çok strese girerler. Kendilerini yeterli şekilde ifade edemedikleri için strese girerler. Sanat bu eksikliği giderme konusunda etkili bir araçtır. Gönüllü katıldığım sanat etkinliklerinde resim, seramik ve el işleri yapıldı ve bu etkinlikler onların daha iyi konsantre olmalarına, daha rahat davranmalarına, kolay iletişim kurmalarına ve sosyalleşmelerine faydalı oluyordu.	Sevinc: Yes, people with disabilities get very stressed because they have limited mobility or they have difficulties in communicating, like autism. They get stressed because they cannot express themselves adequately. Art is an effective tool to overcome this deficiency. The art activities I volunteered in included painting, ceramics and handicrafts, which helped them to concentrate better, behave more relaxed, communicate easily and socialise.
00:08:33	00:08:39	Tolga: Peki sanat ile becerilerinin artırılması nasıl oluyor?engelli bireylerin bilgi ve	Tolga: So how is it possible to increase the knowledge and skills of people with disabilities through art?
00:08:41	00:09:08	Sevinç: Bir şeyi başarabiliyor olmak herkes için çok önemlidir. Sanatı herkesin yapabileceği şekilde sunarsanız insanların üzerinde olumlu etkilerini daha iyi görebilirsiniz. Bir resmi yapabildiğini görmek insanın kendine olan güvenini artırır. Engelli bir insan bunu daha fazla yaşar. "Yapabilir miyim" sorusunu daha fazla sorar kendine. Eğer sanatla bu seçeneği onlara sunarsanız gerçekten iyi bir iş yapmışsınızdır.	Sevinc: Being able to achieve something is very important for everyone. If you present art in a way that everyone can do it, you can better see its positive effects on people. Seeing that you can paint a picture increases your self-confidence. A disabled person experiences this more. They ask the question "Can I do it?" to themselves more frequently. If you give them that choice through art, you have done a really good job.
00:09:09	00:09:18	Tolga: Doğru sanat ile iç içe geçmiş bir müfredatın engelli çocuklara ulaşmada nasıl yararlılık gösterdiği ile ilgili birkaç kelime alabilir miyim?	Tolga: Can I have a few words about how a curriculum that is intertwined with the right arts can be useful in reaching children with disabilities?
00:09:19	00:10:12	Sevinç: Tabii, bir öğretmen muhakkak ders planını sınıftaki çocukların farklılıklarına göre hazırlamak zorundadır. Bu onları eğitime dahil etmek için ve çocukların kendilerini sınıftan bir birey gibi hissedebilmeleri için en iyi yöntemdir. Örneğin sanatla geometri öğretebilirsiniz. Fiziksel tasarımlarla çocukların geometri kullanarak üç boyutlu eserler yapmasını sağlayabilirsiniz. Eğer sınıftınızda bir disleksik öğrenciniz varsa onun fiziksel tasarımlarda yetenekli olabileceğini, olabileceğini bilirsiniz. Matematik ya da fen bilimlerinde çocuklara öğretmenler sanatla alternatif etkinlik vererek onların yaratıcı düşünme yeteneklerini ve çalışmalarına olanak verirler. Örneğin geri dönüşüm malzemeleriyle	Sevinc: Of course, a teacher has to prepare the lesson plan according to the differences of the children in the class. This is the best way to involve them in the education and to make them feel like a member of the class. For example, you can teach geometry through art. With physical designs, you can help children make three-dimensional artifacts using geometry. If you have a dyslexic student in your class, you know that they can be talented in physical design. Teachers give children alternative activities in mathematics or science classes with art, allowing them to work and develop their creative thinking skills. For example, sculpting with recycled materials.

		heykel yapmak gibi.	
00:10:14	00:10:20	Tolga: Doğru, sanatı kullanarak hem zihinsel hem bedensel bir gelişimden bahsediyoruz sanırım değil mi?	Tolga: Right, I think we are talking about both mental and physical development by using art, right?
00:10:21	00:11:04	Sevinç: Evet. Kesinlikle. Sanat daha çok çocukların problem çözebilme yeteneğini geliştiren bir şeydir. Karakalem ya da heykel çalışmaları çocukların kas gelişimine yardım eder. Ayrıca çizim çalışmalarının çocukların beyinsel gelişiminde çok etkisi olduğu ispatlanmıştır. Engelli bir çocuğun derste verdiğiniz görevleri tamamlayabilmesi için konsantre olmasını sağlamanız lazım ve sanatı kullanırsanız çocuğun katılımını sağlarsınız. Diğer öğrencilerle birlikte aynı görevi yapabildiği için de kendine olan güveni artar ve daha mutlu ve katılımcı olur.	Sevinc: Yes. Absolutely. Art is more about developing children's problem-solving skills. Charcoal drawing or sculpting helps children develop their muscles. It has also been proven that drawing has a great impact on children's cognitive development. In order for a child with a disability to complete the tasks you give them in class, you need to make them concentrate, and if you use art, you make them participate. Because they can do the same task with other students, their self-confidence increases and they become happier and more engaged.
00:11:05	00:11:12	Tolga: Çok doğru söylüyorsun. Sevinç, Eğitim alanında daha kapsayıcı olmakla ilgili fikirlerin, gözlemlerin neler?	Tolga: You are very right. Sevinc, what are your ideas and observations about being more inclusive in education?
00:11:13	00:11:49	Sevinç: Şöyle ki. Engelli çocuklar aslında eğitim sisteminin içinde ve okullar gerçekten bu iş için gerekeni yapmaya çalışıyorlar. Benim çalıştığım okullarda özellikle engelli çocuklar için inşa edilmiş özel bölümler var, onların daha kolay bir şekilde eğitim almaları ve güvenli bir biçimde hareket edebilmeleri için dizayn edilmiş. Ayrıca bu bölüm normal lise içerisinde olduğu için de engelli çocukların diğer çocuklara karışmalarına izin veriliyor. Bence bu çok önemli. Bu özel çocukların da diğer öğrenciler ile aynı ortamda olması ile birlikte zaten önemli bir yol kat edilmiş oluyor.	Sevinc: So, children with disabilities are actually in the education system and schools are really trying to do what is necessary for this. In the schools I work in, there are special sections built specifically for children with disabilities, designed to make it easier for them to learn and move around safely. Also, since this section is located in a standard high school, children with disabilities are allowed to engage with other children. I think this is very important. When these special children are in the same environment with other students, a significant progress has already been made.
00:11:50	00:11:59	Tolga: Doğru söylüyorsun. Peki Sevinç bugün eğitim sisteminde engelli çocuklar için yeterli kadar kapsayıcı ve erişilebilir bir bakış açısı var mı sence?	Tolga: You are right. So Sevinc, do you think there is a sufficiently inclusive and accessible perspective for children with disabilities in the education system today?
00:12:00	00:12:28	Sevinç: Evet, bence eğitim sistemi engelli çocukların sisteme dahil olmasını sağlıyor. Ancak öyle olan çocuğun engelinin, çocuk büyümeden tanımlanabilmesi gerekir. Bazen bir çocuğun devlet sisteminde bir psikoloğa ulaşip teşhis koyulması yılları buluyor ve özel giderseniz de aileler maddi zorluklarla karşılaşabiliyor. Çok pahalı tabii ki, ailelerin buna hazırlıklı olması gerekir.	Sevinc: Yes, I think the education system ensures that children with disabilities are included in the system. However, the disability of such child should be identified before the child grows up. Sometimes it takes years for a child to reach and be diagnosed by a psychologist in the federal system, and families face financial difficulties if they go privately. Of course, it is very expensive and families need to be prepared for that.
00:12:29	00:12:37	Tolga: Doğru. Peki bir eğitmen olarak engelli bir çocuğun kendini okula ait	Tolga: Right. So, as an educator, what steps should be taken to make a

		hissetmesi için nasıl bir yöntem izlenmeli sence?	child with a disability feel that they belong to the school?
00:12:39	00:13:07	Sevinç: Şöyle ki, engelli bir çocuğun kendini okula ait hissetmesi için okulun onların ihtiyaçlarına hizmet edecek şekilde dizayn edilmiş olması ve yardımcı teknolojilerin halihazırda kullanılıyor olması gerekir. Eğer normal çocuklarla aynı ortamı paylaşıyorlar ise ki bu çok olası bir şeydir, tüm öğrencilere, çalışanlara ve velilere engelli olma konusunda farkındalık kazandırılması gerekir. Bu çok önemli.	Sevinc: Well, for a child with a disability to feel that they belong to the school, the school must be designed to serve their needs and assistive technologies must already be in place. If they share the same environment with children without disability - which is very likely - all students, staff and parents need to be made aware of disability. This is very important.
00:13:09	00:13:25	Tolga: Doğru söylüyorsun. Sen de bu alanda yine farklı kültür ve dilden gelen bir çalışan olarak biliyorsundur ki engelli bireylere bakış açısı kültürden kültüre fark gösterse de yine de genelde tüm toplumlarda bir ön yargı oluyor. Bu konuda gözlemlerin oluyor mu?	Tolga: You are right. As a worker in this field who comes from a different culture and language, you must know that although the perspective on people with disabilities differs from culture to culture, there is still a prejudice in all societies in general. Do you have any observations on this?
00:13:27	00:14:14	Sevinç: Türkiye'de hala engelli bireylerin birçok zorluklar yaşadığını biliyoruz. Avustralya'da engelli bilinci ya da farkındalığı belirgin ve sisteme girmiş. Engelli insanların normal hayata, eğitime dahil olmaları, sosyalleşmeleri, kültürel etkinliklere katılabilmeleri daha kolaylaştırılmış. Benim bir tecrübem olmadı, ön yargıyı bire bir yaşamadım. Ancak engelli insanların iş bulmadaki zorluklarını biliyorum ve ayrıca her engelli çocuk teknolojik donanımlı ve özel dizayn edilmiş okullara erişemeyebiliyor ve bazı ailelerin çocuklarına ADHD teşhisi konulduğu halde kabul etmeyip okula herhangi bir tedavi uygulamadan gönderdiklerini duydum. Bu hem okul için hem de o çocuk için gerçekten gerçekten çok zor bir durum.	Sevinc: We know that people with disabilities still face many difficulties in Turkey. In Australia, disability consciousness or awareness is evident and embedded in the system. It is easier for people with disabilities to participate in everyday life, education, socialisation, and cultural activities. I have not had any experience, I have not experienced prejudice first hand. However, I know that people with disabilities have difficulty in finding a job, and I also know that not all children with disabilities have access to technologically equipped and specially designed schools. Also, I have heard that some families refuse to accept their children's diagnosis of ADHD and send them to school without any treatment. This is really difficult for the school and for that child.
00:14:16	00:14:31	Tolga: Doğru söylüyorsun Sevinç. Sevinç, biliyorsun Speak My Language programı Avustralya'nın her yerinden dinleyicilere ulaşıyor. Bu bağlamda buradan dinleyicilerimize önerin nedir? Nereden en yakın bu tarz desteklere ulaşabilirler?	Tolga: You are right, Sevinc. Sevinc, you know that the Speak My Language program reaches listeners all over Australia. In this context, what are your suggestions to our listeners? Where can they find the nearest support?
00:14:32	00:15:42	Sevinç: Evet, eğitim sisteminin içinden biri olarak velilere söyleyeceğim: Eğer çocuklarında öğrenme ile ilgili endişeleri bulunuyorsa ki çocuğunuzun öğretmenlerinin size bunu bildirmiş olması gerekir, çocuk büyümeden problemin teşhisinin	Sevinc: Yes, as an insider in the education system, I would say to parents and guardians: If they have concerns about their child's learning, which your child's teachers should have informed you about, the problem should be diagnosed before the child

		<p>konulması ve buna göre çocuğunuz için atılacak adımların belirlenmesi gerekir. Okullar en iyi donanımlı kurumlar. Çocuğunuzun özel yeteneklerini de burada fark edeceksiniz. Ona özel ders programları yapılacak. Öğretmenler, psikologlar, sağlık uzmanları ile birlikte çalışacaksınız. Ama dediğim gibi bazı zorluklarla karşılaşacaksınız. Bunlara da hazırlıklı olalım. Ayrıca özel kuruluşlar da var engelli çocuklar için programları olan, devlet yardımıyla hizmet veren. Çalışanların çoğu gönüllü insanlar. Bunlara ulaşabilirler. Bu kurumlar çocukların sosyal ve duygusal gelişimini artırıcı etkinlikler yapıyorlar. Sanat etkinlikleri de bunun içinde. Sanat ile muhakkak tanıştırın çocuklarınızı. Yararını muhakkak göreceksiniz.</p>	<p>grows up and the steps that needs to be taken for your child should be determined accordingly. Schools are the best equipped institutions. You will also recognise your child's special talents here. Special tutoring programs will be made for them. You will work together with teachers, psychologists and health professionals. But as I said, you will face some difficulties. Let's be prepared for that too. There are also private organisations that have programs for children with disabilities and provide services with the help of the government. Most of the staff are volunteers. They can access these. These institutions engage in activities that enhance children's social and emotional development. This includes art events. Make sure you introduce your children to art. You will definitely see the benefit.</p>
00:15:45	00:16:25	<p>Tolga: Bugün bize ayrılan zamanın sonuna geldik. Sevince bize konuk olduğu ve bu güzel söyleşiyi bizimle paylaştığı için çok teşekkür ediyoruz. Bu söyleşiden hepimiz kendi adımıza bir şeyler çıkarabiliriz. Sanat, genç ya da yaşlı, engelli ya da değil, hepimiz için ruhumuza dokunan sihirli bir araç. Toplumumuzda özellikle engelli çocuklar için daha kapsayıcı ve erişilebilir bir eğitim ortamı standartlarına ulaşmak yine sanat ile mümkün görünüyor. Bunun için yeni fikirlere açık olmalı ve sanatı eğitim müfredatının bir parçası haline getirmeliyiz. Sevinç son olarak dinleyicilerimize söylemek istediğim bir şey var mı?</p>	<p>Tolga: Today we have come to the end of our allotted time. We would like to thank Sevinc for being our guest and sharing this beautiful interview with us. We can all take something from this interview for ourselves. For all of us, young or old, disabled or not, art is a magical tool that touches our soul. In our society, it seems possible to achieve a more inclusive and accessible educational environment standards, especially for children with disabilities, through art. We need to be open to new ideas and make the arts part of the curriculum. Sevinc, finally, is there anything I would like to say to our listeners?</p>
00:16:27	00:16:54	<p>Sevinç: Evet. Şöyle ki. Avustralya'da engelli öğrenciler için her türlü imkan var. Ancak daha önce de dediğim gibi hizmetlere ulaşmakta bazı sıkıntılar yaşanabilmektedir. Anne babaların yılmadan çocuklarına yardım etmek için her kapıyı çalmaları gerekmekte ve bu çocuklarımızın topluma kendine güvenen bireyler olarak kazandırılmasında sanatın önemini de tekrar vurgulamak istiyorum. Teşekkürler.</p>	<p>Sevinc: Yes. It's this. There are all kinds of opportunities for students with disabilities in Australia. However, as I said before, there can be some difficulties in accessing services. Parents should knock on every door to help their children and I would like to emphasise again the importance of art in helping these children become self-confident members of society. Thank you.</p>
00:16:55	00:18:00	<p>Tolga: Çok teşekkürler Sevinç. Dinleyicilerimize de buradan teşekkür ediyoruz. Kaydımızdan memnun kaldıysanız lütfen daha fazlasını bulabileceğiniz web sitemiz <a href="http://speakmylanguage.com.au">speakmylanguage.com.au</a>'yu ziyaret edebilir ve lütfen başkalarına da</p>	<p>Tolga: Thank you very much, Sevinc. We would also like to thank our listeners here. If you are satisfied with our registration please visit our website <a href="http://speakmylanguage.com.au">speakmylanguage.com.au</a> where you can find out more and please tell others about the Speak My</p>

	<p>Speak My Language programından bahsedebilirsiniz. Ayrıca bizi Facebook, Twitter, Instagram veya LinkedIn'de de arayabilir ve bu programı Avustralya genelinde ve belki de dünya çapında konuşmaya devam etmemize yardımcı olabilirsiniz. Multicultural Communities Council of South Australia Speak My Language Programını South Australia'da sunmakla gurur duyuyor. Department of Social Services tarafından finanse edilen Speak My Language Programı Avustralya'daki tüm Ethnic and Multicultural Communities' Councils ve Multicultural Councils'ler arasında bir ortaklık aracılığı ile Avustralya'da hizmet vermektedir. Ulusal yayın ortaklarımız SBS ve NEMBC'dir.</p>	<p>Language program. You can also look for us on Facebook, Twitter, Instagram or LinkedIn and help us continue to talk about this program across Australia and perhaps around the world. The Multicultural Communities Council of South Australia is proud to deliver the Speak My Language Program in South Australia. Funded by the Department of Social Services, the Speak My Language Program is delivered in Australia through a partnership between all Ethnic and Multicultural Communities' Councils and Multicultural Councils in Australia. Our national broadcast partners are SBS and NEMBC.</p>
--	--	---